

[Statsministeren.]

maalet ikke har nogen praktisk Betydning, da de færøske Stemmer efter Rigsdagsvalglovens § 42 kun influerer paa Tillægsmandaterne, saafremt Valget paa Færøerne sker senest samtidig med Valget i det øvrige Land. Denne Forudsætning har i mange Aar ikke været opfyldt, da den færøske Valglov har væsentligt længere Frister for Udskrivningen end Rigsdagsvalgloven, hvorfor Valget paa Færøerne altid vil være senere end Valget i det øvrige Land.

Jeg haaber, jeg med disse Oplysninger har beskyttet de Forespørgsler, ogsaa den formelle Kritik, der er fremsat i Anledning af Forslaget. Jeg gentager min Tak til de ærede Ordførere, idet jeg understreger, at jeg naturligvis er villig til, hvis man maatte ønske det, at give yderligere Oplysninger i et Udvalg. Skulde et saadant blive nedsat, vil jeg gentage min Henstilling fra Forelæggelsen om, at Udvalgsbehandlingen sker meget hurtigt, da vi, sikkert sammen med Rigsdagen, nærer det Ønske snarest muligt at kunne udskrive Folketingsvalg paa Færøerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 387 af 30. September 1947 om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 403; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 15).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Larsen [Bjerre]): Af Betænkningen over Lovforslaget fremgaar, at der har været Samraad med Landbrugsministeren. Udvalgets Flertal, der bestaar af Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Danmarks kommunistiske Partis

Repræsentant i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som ved Betænkningens Afgivelse var fraværende, har forbeholdt sig sit Partis Stilling til Lovforslagets anden Behandling. Paa Udvalgsflertallets Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Aksel Larsen: Vi har i Udvalget fra Landbrugsministeriet faaet en Del interessante Oplysninger som Svar paa Spørgsmaal stillet af Udvalget. De er ikke optrykt i Betænkningen, men jeg gaar ud fra, at de vil blive optrykt som Bilag til den, da man af rent praktiske Grunde ikke kunde faa dem med i den omdelte Betænkning.

Det fremgaar af disse Besvarelser, at Udgifterne i indeværende Kvartal vil komme til at andrage omkring 60 Mill. Kr. Naturligvis kan man ikke derudfra slutte sig til, hvor meget eller hvor lidt det vil komme til at koste for et helt Aar. Der kan ske saa mange Ting. Men hvis Udgifterne i hvert Kvartal var noget lignende, vilde det blive ca. 250 Mill. Kr. om Aaret, og det er vel et Spørgsmaal, om den højtærede Finansminister vilde se sig i Stand til at undvære et saa stort Beløb, navnlig hvis han er i saa stor Finansnød, som han ellers hævder. Jeg synes, dette viser, at der er noget farligt, ikke i og for sig i Lovens Princip, at Forbrugerpriserne herhjemme ikke maa stige, men i, at man garanterer saa høje Afregningstal, som man faktisk gør ved denne Lov. Ifølge de Oplysninger, vi ogsaa har faaet gennem Besvarelser fra Landbrugsministeriet, er Gennemsnitsprisen paa Smør, der sælges for Dollars, 7 Kr. 52 Øre pr. kg for saltet Smør og 7 Kr. 59 Øre for fersk Smør, og Priserne for Smør, der sælges i Bytteforretning eller under Kontingenter i Handelsaftaler, ligger paa 6 Kr. 50 Øre—8 Kr. pr. kg. Det vil sige, at det er meget høje Priser, det her drejer sig om, og jeg vil, som jeg gjorde ved første Behandling, udtale min Tvivl om, hvorvidt Produktionsprisen virkelig er saa høj som de Priser, Staten paa denne Maade garanterer, ogsaa for Afsætningen til Hjemmemarkedet, idet Staten blot skyder sig ind mellem Producent og Forbruger for at forhindre Forbrugerpriserne i at stige.

Af de Grunde, jeg allerede har redgjort for ved første Behandling, kan vi Kommuner ikke medvirke til Lovforslagets Fremme. Vi anser det for urimeligt, vi anser det for nationalekonomisk næsten livsfarligt for Landet, hvis man paa den Maade lader Inflationen bryde ind over os, og vi vil ikke medvirke til ved Lovbestemmelser at opretholde en saa høj Pris paa disse Produkter. Paa den anden Side er vi klar over,